Rugbyștii își continuă pregătirile

AGRONOMIA CLUJ-NAPOCA ȚINTEȘTE MENȚINEREA POZIȚIEI...

De la 9 ianuarie rugbyștii de la **Agronomia Cluj-Napoca** au putut fi întîlniți din nou, zilnic, în parcul sportiv „Babeș-Bolyai". Sub îndrumarea **prof. Al. Paloșanu**, antrenorul echipei, studenții rugbyști de aici fac preparative intense pentru reluarea activității competiționale.

Primei etape de pregătire, încheiată pe ziua de 2 februarie, îi urmează cea cuprinsă între 3—13 februarie, programată la **Vatra Dornei**. Zece zile de antrenamente în condiții oricum mai aspre decît în orașul de sub Feleac, unde zăpada a dispărut aproape complet, iar temperatura înregistrează aproape permanent valori pozitive. Într-o a treia etapă, după 15 februarie, pe o perioadă de două săptămîni, prof. Paloșanu își va orienta munca de instruire pe pregătire tehnică și tactică. Apoi, în etapa finală, după 1 martie, vor avea loc cîteva jocuri de verificare, dintre care cele mai dificile se anunță a fi cele cu **C.S.M. Sibiu** și **C.F.R. Brașov**, de fiecare dată în deplasare.

Perspectivele Agronomiei în apropiatul sezon competițional? Prof. Paloșanu manifestă optimism dar și prudență. Va reintra în focul întrecerilor oficiale doar cu un fundaș **(Novac)**, patru centri **(Mătăoană, Ursu, Irimie** și **Vasiliu)**, trei aripi **(Marcu, Raica** și **Ilie)** și doi mijlocași **(Culda** și **Frincu)**. E drept, jucători care răspund bine sarcinilor posturilor respective, dar prea puțini. Dacă mai apar și indisponibilități, cum s-a întîmplat în toate campionatele...

Prudența antrenorului clujean este și mai accentuată cînd e vorba de pachetul de înaintași, cu un gabarit care nu poate rezolva întotdeauna mulțumitor situațiile dificile din teren. Doar doi jucători de 1,88 m **(Cristea** și **I. Horvath)**, cînd toate echipele de „A" aleargă după înaintași cu peste 1,95 m înălțime! Greutatea grămezii: 710 kg, dar diferența dintre liniile I (274) și III (260) apare, după cum se vede, insensibilă. Căutînd să compenseze aceste neajunsuri, antrenorul ne-a dat de înțeles că va orienta activitatea înaintașilor către un ritm rapid, către o circulație permanentă în teren, deci pe mobilitate, pe dinamism.

Obiectivul imediat — victorii asupra lui **„U" Timișoara** și **Sportul studențesc**, echipe cu care „agronomii" vor juca acasă. Poziția finală în competiție — în primele trei locuri ale grupei a II-a, pe care se află și în prezent, talonînd cele două formații bucureștene, Sportul studențesc și Rapid.

Un deziderat, o problemă doar parțial rezolvată: folosirea intensivă a terenului din parcul sportiv „Babeș-Bolyai"...

Tiberiu STAMA

O SURPRIZĂ PLĂCUTĂ: MOTORUL ARAD

Înființată în noiembrie 1975, formația **Motorul Arad** a și realizat în seria a II-a a diviziei secunde o performanță: clasarea pe locul secund la finele turului. Rugbyștii arădeni au efectuat pregătiri pentru noul sezon începînd din 10 ianuarie. Munca, seriozitatea, entuziasmul — iată ce caracterizează pregătirile conduse de dr. **Ioan Covaci** și **Cornel Mitan**. Jocurile amicale vor fi inaugurate de la 20 februarie, la Sibiu. Lotul mai cuprinde — printre alții — jucători ca **Rista, Bontea, Lupașcu, Buliga, Calimente, Andrioaie**. Conducerea tehnică promite să mai promoveze un număr de 7 juniori de la echipa **Grupului școlar C.F.R. Arad**.

Pavel ȘODINCĂ — coresp.

„Cupa 16 Februarie" la lupte greco-romane

PRIMUL CONCURS DE SELECȚIE AL ANULUI

Conform tradiției, odată cu încheierea pregătirilor de iarnă ale luptătorilor fruntași, federația de specialitate organizează primul mare concurs de selecție al anului, dotat cu „Cupa 16 Februarie".

Întrecerile se vor disputa simbătă și duminică, în sala Dinamo. Datorită numărului mare de sportivi înscriși (peste 100), concursul se desfășoară sistem turneu (eliminatoriu). Competiția, care începe miine, este rezervată luptătorilor de la greco-romane, cei de la libere urmînd să se întrecă la sfîrșitul săptămînii viitoare. Regulamentul concursului prevede că au drept de participare numai luptătorii pînă la 25 de ani, exceptîndu-se cei clasați în primele șase locuri la Jocurile Olimpice. Această clauză a regulamentului indică intenția forului nostru de resort de a verifica, într-un concurs de valori egale, un număr cît mai mare de tineri luptători susceptibili să fie introduși în lotul național.

Discutînd cu antrenorul emerit **Ion Corneanu** despre întreceri, acesta ne-a declarat: **„Anul trecut ne-am ocupat exclusiv de pregătirea lotului olimpic, turneul de la Montreal fiind principalul nostru obiectiv. Am convingerea că în acest timp mai mulți tineri au realizat salturi valorice importante pe care le putem constata acum. Cei ce vor dovedi talent și capacitate de luptă, deci tinerii care vor demonstra că sînt capabili de performanțe înalte vor fi imediat incluși în lot și verificați apoi și în concursuri internaționale".**

Turneul începe simbătă, la ora 12 și duminică, de la ora 9.

Cum este pregătit «SCHIMBUL DE MÎINE»?

DE CE NU PRODUCE BORȘA MARI CAMPIONI DE SCHI?

Cele mai bune rezultate ale săritorilor pe schiuri români au fost obținute pe trambulina de la Borșa. Evoluții destul de valoroase au realizat de-a lungul timpului sportivi ca *D. Lupu, I. Erös, V. Birsan, Gh. Gerea* (ultimul fiind și recordmanul instalației cu o săritură de 94 m, reușită în 1976). Dată fiind existența de aproape 40 de ani a trambulinei din inima Maramureșului, s-ar putea crede că printre acești performeri se află și vreun reprezentant al Borșei sau din satele apropiate. S-ar putea presupune deci că trambulina constituie un firesc centru de atracție pentru tinerii maramureșeni dintre care, atent pregătiți, ar apare un mare „zburător". Dar lucrurile nu stau așa. Trambulina de la Borșa găzduiește și favorizează doar oaspeților tentativele de a realiza recorduri, oaspeți veniți tocmai din Brașov...

Așadar, la Borșa există o trambulină care oferă bune condiții de pregătire; există în satele și comunele înconjurătoare, mulți copii dornici să practice săriturile sau schiul alpin sau pe cel de fond, tineri curajoși, bine dotați fizic; există, în fine, condiții atmosferice prielnice sporturilor de iarnă, adică frig și zăpadă din abundență. Mai mult, într-o recentă vizită la Borșa, am aflat că la Școala generală nr. 5 din Borșa-Fintina funcționează din anul 1973—1974 o școală sportivă cu profil de schi, alcătuită dintr-un lanț de șapte clase. Tot aici a fost înființat cu aproape 13 ani în urmă, în 1964, un centru de practicare a schiului. Tuturor condițiilor enunțate mai înainte li se adaugă, în consecință, existența unui cadru organizatoric adecvat performanței în schi. Și totuși, Borșa rămîne, în continuare, în afara realizărilor la nivel național din sporturile hivernale.

Investigînd cauzele care au condus la această stare de fapt, am constatat că cei 200 copii care ar dori să escaladeze treptele performanței o pot face cu... 15 perechi de schiuri în stare de folosință, 19 perechi de bocanci și cîteva hanorace necorespunzătoare. Iar dintre cele patru cadre didactice cu responsabilități în cadrul școlii sportive, unul este profesor de specialitate, al doilea este profesor de biologie, iar ceilalți doi sînt suplinitori. Sigur, în multe cazuri, lipsa de calificare într-o ramură sportivă poate fi suplinită de multă ambiție, de punerea la curent cu ultimele noutăți în materie de antrenament sportiv, de interes. Dar în cazul Borșei nu se poate aborda discuția în acești termeni. Stă mărturie absența nemotivată a reprezentanților centrului de schi din localitate la faza județeană a campionatului național de schi, desfășurată cu cîtva timp în urmă la Mogoșa, lîngă Baia Mare.

În aceste condiții, organele județene cu responsabilități, vizăm în primul rînd Inspectoratul școlar și C.J.E.F.S., trebuie să-și reconsidere atitudinea față de centrul din Borșa. Această unitate sportivă trebuie dotată cu materialele necesare absolut trebuincioase, iar catedra de educație fizică încredințată unor cadre specializate, interesate în creșterea virfurilor sportive. De asemenea, se poate face mai mult în direcția controlului și îndrumării tehnice de specialitate. De la Federația română de schi aflăm că s-au luat în studiu posibilitățile de construire a unei trambuline-școală în apropierea celei vechi, inaccesibilă începătorilor. Dar pînă la punerea ei în funcțiune va mai trece cîtăva vreme. Numai că, în vederea acestei inaugurări, e necesar ca situația și posibilitățile de antrenament ale tinerilor schiori din Borșa să se schimbe radical, pornind, în primul rînd, de la acțiuni pe plan local, în direcțiile pe care le-am sugerat. Altfel, orice eforturi centrale rămîn sterile, iar o zonă montană cu mari posibilități de apariție și creștere a virfurilor sportive în sporturile zăpezii nu va putea prezenta, în continuare, o garnitură de schiori nici măcar la o obișnuită fază județeană.

Radu TIMOFTE
Corneliu IUREȘ

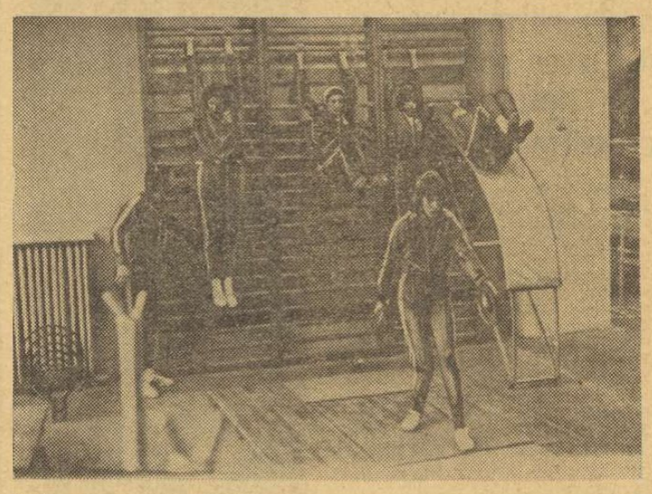

Antrenorul rapidist Mihai Zaharia *conduce un antrenament al grupei de tinere speranțe. În prim-plan,* Stela Manea

VIITORII PERFORMERI AI RAPIDULUI SE PREGĂTESC SÎRGUINCIOS

Secția de atletism a clubului Rapid București se numără printre cele cu rezultate meritorii în realizarea performanțelor de valoare. În anul care a trecut, atleții rapidiști au cucerit un număr de șapte titluri de campioni naționali: **Veronica Buia,** la probele de sprint și la ștafeta 4×100 m, **Ștefan Lăzărescu** și **Dumitru Iordache,** la săritura în lungime (primul în sală, celălalt, în aer liber), iar **Doina Bădescu,** la 400 mg. În secție mai activează și cîțiva sportivi tineri, care nu și-au spus desigur cuvîntul în cea mai mare competiție a țării: **C. Bădoi, M. Scoarță, Viorica Recu.** Antrenorul principal al secției, fostul săritor în lungime **Mihai Zaharia,** a simțit nevoia unei masive întăriri a lotului de care se ocupă, unii dintre performerii de azi fiind la o vîrstă destul de înaintată. Așa se explică faptul că acum șase luni clubul din Giulești a întreprins o amplă acțiune de selecție, prilej cu care au fost testați aproape 4000 de elevi. Dintre aceștia, antrenorul de atletism și-a selecționat o grupă de 20 de fetițe, unele dintre ele excelent dotate pentru această disciplină sportivă.

Asistînd la unul dintre antrenamentele efectuate de elevii antrenorului M. Zaharia la sala de la „23 August", ne-au fost prezentate cîteva dintre speranțele tehnicianului respectiv: **Stela Manea** — 14 ani și 1,77 m înălțime, care posedă o viteză deosebită și o bună detentă. După șase luni de pregătire, Stela Manea a sărit în lungime, fără elan, 2,38 m; **Iuliana Antal** (14 ani) a cîștigat toate concursurile de sprint pe care le-a susținut. Le-am cunoscut pe **Roxana Blejan, Maria Preda, Dana Dinu** (12 ani), toate îndrăgostite de acest sport. Ultima locuiește în cartierul Chitila și este de fiecare dată printre primele care se aliniază la intrarea în vestiarul sălii de la „23 August" pentru antrenamentul de ora 8.

Una dintre marile realizări ale antrenorului rapidist (în afara selecției) este că în timpul scurt de cînd se ocupă de pregătirea acestor copii a reușit să le insufle pasiune pentru atletism, dragoste față de muncă, înțelegînd că aceasta este singura cale spre realizarea performanțelor.

În rîndul copiilor de care antrenorul rapidist își leagă mari speranțe se află și **Cornel Brătucu** (campion național la săritura în lungime — juniori III), ca și **Mihai Stănel,** fiul fostului alergător în proba de 400 mg Gheorghe Stănel, tineri talentați care participă permanent și activ la programul de antrenament. Acestea sînt, deocamdată, cîteva argumente care-l îndreptățesc pe antrenorul M. Zaharia să spere că tradiția frumoaselor rezultate ale atleților rapidiști va fi continuată de aceste tinere talente.

Mihai TRANCĂ

DUMINICĂ DIMINEAȚA, ÎNTRECERI DE CROS PE „TINERETULUI"

Duminică dimineața pe aleile de la stadionul Tineretului se va desfășura cea de-a 28-a ediție a „Crosului 16 Februarie" organizat de clubul Rapid. Vor avea loc probe de seniori, senioare, juniori I și II. Întrecerile încep la ora 10.

Antrenorii au cuvîntul

CAUZE CARE DETERMINĂ NIVELUL SCĂZUT AL DIVIZIEI A DE HANDBAL

Nivelul tehnic al primului turneu de sală al campionatului masculin de handbal, Divizia A, disputat la Pitești, nu poate să ne satisfacă. A fost evident că între echipe continuă să existe o mare diferență de pregătire și valoare.

Cauzele care determină această situație sînt multiple și se întind pe o arie largă, de la dificultățile în a-i determina pe sportivi să accepte un volum sporit de antrenament, pînă la comoditatea unor antrenori și lipsa de sprijin a unor secții și conduceri de cluburi. Mi se pare însă că scăderea nivelului tehnic al campionatului este cauzată, în primul rînd, de modul cum este organizată întrecerea. De mai mulți ani campionatul Diviziei A se dispută în... pauzele perioadelor de pregătire a lotului. Competiția este pur și simplu sugrumată, se dispută în campanii și, firește, pregătirea loturilor urmează același curs nefiresc, situîndu-se mult sub nivelul actualelor exigențe. Existînd o strînsă interdependență între valoarea campionatului și cea a echipei naționale, se desprinde clar faptul că aceste carențe din desfășurarea Diviziei A se răsfring asupra reprezentativei țării.

Lipsa de pregătire de la cluburi nu permite talentelor reale să se afirme în campionat. De aici faptul că aceiași și aceiași jucători sînt rulați în selecționata țării, uzindu-se și blazîndu-se prematur. Astfel este posibil ca la toate competițiile — Jocuri Olimpice, campionate mondiale, campionate mondiale studențești etc. — să prezentăm aceeași formație, în timp ce alte țări au cîte 3—4 garnituri de valori (ridicate) apropiate.

Din această cauză propun **o nouă formulă de disputare a campionatului.** Cel în aer liber să se dispute în două tururi (toamnă și primăvară), după sistemul etapelor săptămînale. În sală să fie inițiat un campionat național aparte. El să se desfășoare după formula întrecerilor olimpice: două serii de cîte 6 echipe (dar cu meciuri tur-retur) și, apoi, finalele: cîștigătoarele seriilor își vor disputa lotul 1, cele clasate pe locurile doi vor lupta pentru locul 3 ș.a.m.d. S-ar crea astfel premisele **amplificării luptei în campionatul în aer liber** (pe baza unei pregătiri minuțioase) și s-ar oferi echipelor posibilitatea de a participa la un campionat de sală, cu alte condiții, alte pretenții. Formula întrecerilor în sală ar avantaja și pregătirea — crearea stereotipului pentru marile întreceri oficiale.

Am convingerea că nici modul în care se aprobă angajarea turneelor și meciurilor internaționale inter-cluburi nu este stimulativ. După opinia mea, **federația ar trebui să facă o riguroasă selecție. Numai acele formații care se dovedesc bine pregătite și care ocupă un loc de frunte în clasamentul Diviziei A ar trebui să primească permisiunea de a participa la întreceri peste hotare.** Comportarea lor în aceste competiții ar trebui **să fie serios analizată,** pentru ca ele să nu devină simple plimbări turistice.

În fine, **problema arbitrajului devine din ce în ce mai importantă. Prestația arbitrilor noștri este slabă, necorespunzătoare.** Iată de ce opinez pentru **promovarea foștilor jucători în rîndurile arbitrilor** și pentru rediscutarea regulamentului prin care arbitrii sînt avansați în loturile divizionare. **Prea mult trebuie să aștepte un arbitru bun pînă cînd să poată ajunge să conducă un meci de divizie. Nu trecerea timpului să ateste valoarea sa,** ci modul în care știe să aplice regulamentul, felul cum știe să stimuleze jocul și — nu în ultimul rînd — corectitudinea sa.

Acestea sînt opiniile mele și, firește, nu am pretenția că ar fi fără cusur. De aceea le supun discuției specialiștilor, cu convingerea că, aducîndu-și și ei contribuția, vom putea sprijini efectiv **progresul handbalului românesc.**

OPREA VLASE
antrenor emerit

DIVIZIA DE HOCHEI (grupa B)

MIERCUREA CIUC, 3 (prin telefon). — După o zi de pauză, ultimul tur al campionatului Diviziei naționale de hochei (seria a II-a) a continuat cu jocurile etapei a III-a.

AVÎNTUL GHEORGHIENI — TÎRNAVA ODORHEI 6—4 (2—2, 3—2, 1—0). Meci de mare luptă. În min. 10 Tîrnava conducea cu 2—0, avînd cîteva situații bune de a majora scorul. Hocheiștii de la Avîntul și-au construit cu răbdare acțiunile ofensive, au egalat, iar în repriza secundă au luat conducerea (4—2 min. 37). Înaintea celei de a doua pauze scorul se menținea foarte strîns (5—4). În ultimele 20 de minute calitatea jocului a scăzut. Avîntul a mai înscris un gol, obținînd o victorie meritată care-i permite să lupte pentru locul 3.

UNIREA SF. GHEORGHE — AGRONOMIA CLUJ-NAPOCA 12—3 (2—1, 5—1, 5—1). Studenții au rezistat doar în prima repriză, după care hocheiștii de la Unirea — în mare vervă — au pus total stăpînire pe joc, înscriind gol după gol și obținînd o victorie la un scor care ne scutește de comentarii.

SPORTUL STUDENȚESC A.S.E. — LICEUL NR. 1 MIERCUREA CIUC 8—4 (2—2, 5—1, 1—1).

LARGI POSIBILITĂȚI PENTRU EXTINDEREA ACTIVITĂȚII DE MASĂ

(Urmare din pag. 1)

vitatea sportivă de masă nu s-a dezvoltat corespunzător (și exemplele comunelor Peciul Nou sau Sacoșul Turcesc sînt grăitoare). **Neajunsurile în domeniul sportului de masă sînt puse și pe seama unei slabe munci de propagandă:** nici o conferință, nici o gală de filme, nici o dezbatere pe această temă!

În domeniul sportului de performanță, **atenția a fost concentrată asupra afirmării și promovării talentelor sportive, asupra perfecționării lor printr-un ridicat volum de muncă, la nivelul parametrilor internaționali.** Prezența a 10 sportivi (număr fără precedent) din județul Timiș în lotul olimpic românesc la Montreal sporește prestigiul sportului de performanță bănățean, dovedind un potențial valoros. Au fost cu mîndrie citate numele sportivilor de performanță **Roland Gunesch, Alexandru Fölker, Maria Micșa, Filigonia Tol, Aneta Matei.** Printre ramurile sportive care s-au distins în județ merită a fi amintite: handbalul, canotajul, luptele, tirul, șahul, popicele, tenisul, pentatlonul modern, gimnastica masculină (de ce nu și cea feminină în județul Alinei Goreac?) și unele probe de atletism. Acestea au fost amănunțit trecute în revistă, cu un ascuțit spirit critic și autocritic.

Luînd cuvîntul, **participanții au transformat plenara într-o adevărată tribună a schimbului de experiență.** Problema educației fizice a tineretului a ocupat un loc central în discuții. S-a arătat că în județul Timiș toate școlile generale au profesori de educație fizică. Astfel, **cu un profesor la 150 de elevi, județul obține un raport de invidiat.** Dar, din păcate, se constată că unele cadre didactice, care depun activități și la cluburi, lipsesc adesea de la orele de educație fizică, diminuînd valoarea raportului amintit. Ca **foarte utilă a fost considerată inițiativa Facultății de educație fizică din Timișoara de a îndruma periodic învățătorii și educatoarele prin demonstrații practice.** S-a evocat, în același sens, necesitatea reciclării, la mai mici răstimpuri, a profesorilor de educație fizică. În domeniul sportului școlar și universitar s-au subliniat unele deficiențe în sistemul de selecție (mai ales la Divizia școlară). Este pe cale de a se realiza accesul gratuit al elevilor pe toate bazele sportive din județ. În cartierul Circumvalațiunii din Timișoara **toți copiii preșcolari vor obține în scurt timp brevetul de înotător.** În domeniul sportului de performanță, se caută soluțiile cele mai bune pentru coordonarea activității studenților pe planul studiilor și al sportului. Canotorii din județ (incluzînd și practicanții la caiac-canoe) caută, în afara excelentei piste de pe Bega, alte suprafețe de apă pentru antrenamente (mai ales de iarnă), pe lacurile Ianova sau Surducul Mic. Cu mult entuziasm se angajează iubitorii atletismului din Timișoara să amenajeze, prin muncă patriotică, pistele atletice ale vechiului stadion Politehnica. Nu numai în fotbal, ci și în alte ramuri, s-a produs intensiva folosire a foștilor sportivi de performanță ca descoperitori de talente în județ.

Luînd cuvîntul, tovarășul general-locotenent **Marin Dragnea,** președintele C.N.E.F.S., a arătat că **județul Timiș, cu o mare tradiție sportivă, cu o bogată rețea de baze, cu un potențial uman apreciabil, poate să contribuie în mod substanțial la bunul renume al sportului românesc în lume.** Înșeși dezbaterile din plenară au arătat că mai sînt posibilități în domeniul sportului de masă, al educației fizice, al sportului de performanță — nevalorificate deplin de toți factorii cu atribuții din județ. Faptul că doar 45% dintre tineri și doar 9% dintre adulți fac sport în această parte a țării reprezintă prea puțin față de posibilități. În acest sens, **se așteaptă o contribuție sporită a profesorilor de educație fizică.** Cu o bază tehnico-materială mereu îmbunătățită, **sportul de performanță timișan are create condițiile pentru a forma campioni de talie internațională.** În acest scop, **este necesară mai multă dăruire, se cere disciplină în muncă, ambiție în urmărirea rezultatelor optime.** Astfel, **județul Timiș va putea fi părtaș la îndeplinirea deplină a Programului de dezvoltare a mișcării sportive din țara noastră.**

În încheiere, a luat cuvîntul tovarășul **Mihai Telescu,** prim-secretar al Comitetului județean Timiș al P.C.R., care consideră că **înfăptuirile pe plan sportiv se înscriu în bilanțul general de activitate al județului.** În 1976 s-a înregistrat cea mai fertilă activitate economico-socială în județ. Pentru ca sportul să ajungă la același nivel este nevoie de o muncă responsabilă, competentă, perseverentă, de intervenția operativă a activului C.J.E.F.S. Dar **determinantă rămîne activitatea în domeniul sportului a organelor și organizațiilor de partid, ca parte componentă a muncii de partid.** Vorbitorul a subliniat **importanța inițiativei locale,** semnalînd **amplul program de dezvoltare a bazei materiale și necesitatea de a înmulți simțitor numărul locurilor de joacă pentru copii** în cartierele noi. Eficiența detașamentului de specialitate, al profesorilor de educație fizică, trebuie să se ridice la nivelul ierarhiei naționale. **În activitatea sportivă răspunderea este și a organizațiilor de masă, inspectoratului școlar, rectoratelor, consiliilor profesorale** care trebuie să analizeze partea ce le revine în realizarea unei mișcări sportive largi și calitativ superioară.

VRAJĂ ȘI TENACITATE

Moiseeva și Minenkov coboară de pe tărîmurile lui Protopopov, ale lui Peggy și ale Belousovei. Doar ei, singuri, vin de acolo, din vis. Ceilalți sînt tereștri, reali, realiști, talentați dar nu din altă lume. Ca și gimnaștii, patinatorii artistici se împart, în mintea mea, în două categorii fundamentale: cei care zboară și cei care rămîn pe gheață. Pentru ambele situații e necesar talentul, dar una singură pretinde și aparține geniului. Nu oricine are talent deține și geniu. Și mai drept: nu orice talent perseverent ajunge la geniu. Geniul e o lungă răbdare — zice filozoful — dar nu orice om răbdător are șanse de a deveni genial. Există o răbdare specială — aceea a geniului. Talentele progresează, geniile zboară și — visează.

Într-un domeniu cu atîtea complicații, la granița impalpabilă dintre mișcare și artă, dintre sport și balet, dintre „impresia tehnică" și „impresia estetică", dintre clasament și poem, ca oriunde apare poezia, n-aș vrea să fiu nici absolutist, nici categoric; aici trebuie să fim modești și toleranți în subiectivitățile noastre. Cruzimile de limbaj și infailibilitate nu-și au rostul — comentariile bogate, civilizate, cu suflet frumos, pe un ton armonios, bine găsit de Țopescu și Săveanu, ne-au consolidat, cred, acest sănătos relativism.

Încît revin la entuziasmul meu pentru Moiseeva și Minenkov. El, îndeosebi, dacă-mi îngădui o nuanță, descinde din „Pădurile adormite", unde frumoasele sînt vrăjite, în somn, de asemenea negri luceferi. Siluetă de poem, bărbatul acesta și femeia lui ne duc — cu o inteligență a spațiului și a gestului nemaivăzută — pe o pojghiță de rai unde mai nimeni nu cade, într-atît de fragil e totul. Ceea ce au reușit amîndoi cu muzica aceea a lui Piaf mă scutește de a mai numi poezia, poezie... Ei păreau cîntec, abstracțiune, iar cîntecul adevărat li se supunea urmîndu-i ca un om fermecat de ielele unui codru înghețat. N-am mai văzut ceva atît de frumos, de pe vremea celor care ne-au dus prima oară în paradisul unui patinoar, cei cu a căror imagine ne vom maturiza pînă la adînci bătrînețe, într-o fericită melancolie a comparațiilor...

În același cring al subiectivităților, nu mai puțin tulburător mi s-a părut un pămîntean numit Alin Savu, într-un interviu „cu sufletul la gură", după victorie... De multă vreme telesportul nu a mai „prins" un asemenea glas, un asemenea chip, o asemenea clipă. (E de relevat cu mare plăcere înmulțirea interviurilor, de o vreme încoace, la emisiunile sportive). Alin Savu gîfîia, trecut prin o sută de ape, dar omul, cu o superbă demnitate în fața oboselii, „emitea", vibra, gîndea, cu o coerență și o stăpînire de sine care ele însele erau o formă de tenacitate sportivă. În plină frază finală, Savu a avut un cuvînt apăsat cu un fel de frenezie eroică. Acest cuvînt era verbul: „Gîndesc..." „Gîndesc că vom putea cîștiga un meci în deplasare..." — și cuvîntul acela m-a frapat prin forța cu care rostea un om la capătul puterilor, după un meci în care, alături de Cernat, mi s-a părut exemplar. Numai că situația Stelei, acum, e foarte dramatică. După trei victorii admirabile, urmează chinul a trei deplasări în trei „infernuri". Savu și Cernat știu mai bine decît noi cum arată dialectica „admirabilului" în sport. Încît ceea ce trebuie să-i urăm Stelei este să aibă puterea de recuperare, în momentele grele, a adversarelor ei care conduse la București cu cîte 10—12 puncte au revenit întotdeauna la fel de tenace ca Savu. Nu-i rău niciodată să te uiți adînc în ochii adversarilor și, dacă poți, să tragi putere și de la ei, cum zicea Ianusevici că a făcut, nu de mult, înaintea unui meci cu Franța. De rugby.

BELPHEGOR

TELE cronica

JUDEȚELE POT FACE MAI MULT PENTRU DEZVOLTAREA PRINCIPALEI DISCIPLINE OLIMPICE

(Urmare din pag. I)

stadioane au fost amenajate două săliște în care atleții noștri își pot continua pregătirea. Dar o dată cu construirea sălii, ale cărei lucrări vor începe la toamnă, va fi rezolvată și această problemă. Noi înțelegem și ne simțim obligați să realizăm mult mai mult în domeniul atletismului de performanță decît am reușit pînă acum. Sper că ne vom îndeplini această dorință!

În ultima vreme am testat un număr foarte mare de copii și mulți dintre ei au fost recrutați pentru secția de atletism a Liceului „Nicolae Bălcescu" — cea mai puternică secție din județ. Antrenorii de care dispunem au fost specializați pe probe și activitatea lor este în permanență urmărită de membrii comisiei județene și de specialiștii Consiliului nostru județean. Pentru că am amintit de comisia județeană, vreau să spun că ea cuprinde oameni inimoși și pasionați, în frunte cu profesorul emerit **Nicolae Andrei,** directorul Liceului „N. Bălcescu", **Constantin Păcuraru, Constantin Bobei** etc., care ne ajută foarte mult în dezvoltarea atletismului pe meleagurile doljene. Atletismul a pătruns la noi, în ultimii ani, și la nivelul comunelor. În anumite centre comunale, de pildă, se organizează, la date fixe, concursurile din cadrul campionatului județean, întreceri care constituie adevărate sărbători sportive în comunele respective. În urma unor asemenea competiții au fost selecționați numeroși copii și tineri dotați pentru performanță.

Metodica antrenamentului va suferi modificări substanțiale, în sensul unei munci de perspectivă și nu în cel al obținerii unor performanțe imediate, dar minore.

Astfel înțelegem noi nominalizarea atletismului ca sport de performanță la nivel județean. Și, în aceste condiții, sper ca nivelul performanțelor atletice doljene să atingă cote mai înalte, să ne aducem o contribuție mai substanțială la creșterea valorică a atletismului românesc în perspectiva J.O. din 1980.

LA GALAȚI: Mutații în concepție și atitudine!...

Felurite motive au determinat o dezvoltare necorespunzătoare a atletismului în Galați, deși baza materială este suficientă, deși există o mare populație școlară, deși... Lipsea, după părerea noastră, climatul favorabil atletismului, în primul rînd la nivelul școlii. Poate părea paradoxal faptul, dar deși în programa de învățămînt atletismul are o pondere foarte mare, în practică însă... În școlile gălățene atletismul era practicat sporadic și întîmplător. În această direcție am acționat și acționăm cu toate forțele (cu ajutorul nemijlocit al Inspectoratului școlar județean — inspector Tiberiu Stegărescu) pentru a pune atletismul la locul său, pentru a-i crea climatul de care are nevoie. Mai cu vorba bună, mai cu critica, am reușit să facem ceva, dar nu ne putem declara în nici un caz mulțumiți cu ce am realizat. Între altele, organizăm la Galați și la Tecuci divizii, la care fiecare școală, în mod obligatoriu, participă cu cîte o formație de tetratlon. Competiția stimulează pasiunile elevilor și, deopotrivă, ale profesorilor, chiar ale direcțiunilor de școli. Vom fi bucuroși să constatăm că atletismul, sportul olimpic nr. 1, prinde curînd rădăcini adînci în școlile noastre. Avem toate motivele să credem că așa va fi.

Ing. TEODOR OPRICĂ
președintele C.J.E.F.S. Galați

Pe frumoasele pante ale munților din jurul Borșei se poate face schi. Lotul olimpic feminin de gimnastică al României (în imagine) și-a petrecut aici vacanța de iarnă. Pe cînd copiii localnicilor, care se inițiază în tainele lunecării pe schiuri, vor bate la porțile marii performanțe?